

Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

► B

NÕUKOGU MÄÄRUS (EMÜ) nr 315/93,

8. veebruar 1993,

milles sätestatakse ühenduse menetlused toidus sisalduvate saasteainete suhtes

(EÜT L 37, 13.2.1993, lk 1)

Muudetud:

Euroopa Liidu Teataja

	nr	lehekülg	kuupäev
--	----	----------	---------

► M1 Euroopa parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1882/2003, 29. september 2003 L 284 1 31.10.2003

► M2 Euroopa Parlamenti ja nõukogu määrus (EÜ) nr 596/2009, 18. juuni 2009 L 188 14 18.7.2009

▼B**NÕUKOGU MÄÄRUS (EMÜ) nr 315/93,****8. veebruar 1993,****milles sätestatakse ühenduse menetlused toidus sisalduvate saasteainete suhtes**

EUROOPA ÜHENDUSTE NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 100a,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, (¹)koostöös Euroopa Parlamendiga, (²)võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust (³)

ning arvestades, et:

siseturu järkjärguliseks väljakujundamiseks tähtajaga 31. detsember 1992 tuleb vastu võtta meetmed; siseturu hõlmab sisepiirideta territooriumi, kus on tagatud kaupade, isikute, teenuste ja kapitali vaba liikumine;

erinevused liikmesriikides vastuvõetud eeskirjadest võivad takistada ühisturu toimimist ja seetõttu on tarvis kehtestada ühenduse harmoneeritud eeskirjade vastuvõtmise menetlus;

saasteained võivad sattuda toidu sisse kõikidel etappidel selle tootmisest kuni tarbimiseni;

rahva tervise kaitsmise huvides on oluline hoida saasteainete sisaldus toksikoloogiliselt vastuvõetaval tasemel;

saasteained tuleb kõrvaldada alati, kui see on töökorraldusega võimalik; ametiasutused saavad tõhusalt kontrollida sellist hea töökorralduse järgmist, organiseerides oma esindajatele tööalast väljaõpet ning jagades asjakohaseid kogemusi;

käesoleva määrase kohaldamine ei tohi piirata ühenduse eeskirjade raames vastuvõetud täpsemate sätete kohaldamist;

tervisekatse seisukohast tuleks tõhustada toidus sisalduvaid saasteaineid igakülgsest käsitlevate lähenemisviiside otsimist;

kõikides rahva tervist mõjutada võivates küsimustes tuleb nõu pidada otsuse 74/234/EMÜ kohaselt loodud toidu teaduskomiteega (⁴),

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkeli 1

1. Käesolev määrus käitleb toidus sisalduvaid saasteaineid.

“Saasteaine” on igasugune aine, mida ei ole toidule lisatud taotluslikult, vaid mis on sattunud sinna kõnealuse toidu tootmise (kaasa arvatud maaviljelus, loomakasvatus, veterinaaria vallas läbiviidud toimingud), valmistamise, töötlemise, ettevalmistamise, käitluse, pakkimise, vedamise või hoidmise käigus või keskkonnasaaste tulemusena. Käesolev määratlus ei hõlma võõrkehi nagu näiteks putukate osad, loomakarvad jne.

2. Käesolevat määrust ei kohaldata saasteainete suhtes, mis on hõlmatud ühenduse täpsemate eeskirjadega.

(¹) EÜT C 57, 4.3.1992, lk 11.(²) EÜT C 129, 20.5.1991, lk 104 ja 20. jaanuari 1993. aasta otsus (Euroopa Ühenduste Teatajas seni avaldamata).(³) EÜT C 223, 31.8.1992, lk 24.(⁴) EÜT L 136, 20.5.1974, lk 1.

▼B

Käesoleva määruse jõustumisel avaldab komisjon teavitamise eesmärgil *Euroopa Ühenduste Teataja C-seerias* esimeses lõigus nimetatud eeskirjade loendi. Vajaduse korral ajakohastab komisjon kõnealust loendit.

3. Saasteaineid käsitlevad sätted võetakse vastu kooskõlas käesoleva määrusega, välja arvatud lõikes 2 nimetatud eeskirjadega ettenähtud sätted.

Artikel 2

1. Toiduaineid, mis sisaldavad rahva tervise seisukohast ja eelkõige toksikoloogilise taseme poolest lubamatus koguses saasteainet, turule ei viida.
2. Saasteainete sisaldus tuleb hoida nii madalal tasemel, nagu seda head töökorraldust järgides on võimalik saavutada kõikidel artiklis 1 loetletud etappidel.
3. ►M2 Selleks et kaitsta rahva tervist ja lähtudes lõikest 1, kehtestab komisjon vajaduse korral teatavate saasteainete piirnormid. Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 8 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele. Komisjon võib tungiva kiireloomulisse tõttu kohaldada artikli 8 lõikes 4 osutatud kiirmenetlust. ◀

Kõnealused piirnormid võetakse vastu ühenduse nimekirjana, mis pole ammendav, ning need võivad sisaldada järgmist teavet:

- ühe ja sama aine piirnormid erinevates toiduainetes,
- analüütilised avastamispõirid,
- viide kasutatavatele proovivõtu- ja analüüsimeetoditele.

Artikel 3

Sätted, mis võivad mõjutada rahva tervist, võetakse vastu pärast nõupi-damist toidu teaduskomiteega.

Artikel 4

1. Kui pärast uue teabe saamist või olemasoleva teabe uesti hindamist on liikmesriigil põhjust kahtlustada, et toidus sisalduv saasteaine, hoolimata vastavusest käesolevale määrusele või selle alusel vastuvõetud erimäärustele, kujutab endast ohtu tervisele, võib ta kõnealuste sätete kohaldamise oma territooriumil ajutiselt peatada või seda piirata. Ta teatab sellest viivitamata teistele liikmesriikidele ja komisjonile ning põhjendab oma otsust.

▼M2

2. Komisjon kontrollib võimalikult kiiresti lõikes 1 osutatud liikmesriigi põhjendusi nõukogu otsuse 69/414/EMÜ⁽¹⁾ alusel loodud alalises toiduainekomitees ning esitab kohe oma arvamuse ja võtab kõik vajalikud meetmed siseriikliku meetme kinnitamiseks, muutmiseks või kehtetuks tunnistamiseks vastavalt artikli 8 lõikes 2 sätestatud regulatiivkomitee menetlusele.

▼B*Artikel 5*

1. Liikmesriigid ei tohi saasteainete sisalduse pärast keelustada, piirata ega takistada selliste toiduainete turule viimist, mis vastavad käesolevale määrusele või selle alusel vastuvõetud erisätetele.

⁽¹⁾ EÜT L 291, 19.11.1969, lk 9.

▼B

2. Kui artikli 2 lõikes 3 nimetatud piirnorme käsitlevaid ühenduse sätteid ei ole vastu võetud, kohaldatakse vastavalt asutamislepingu sätelele asjaomase riigi õigusakte.
3. a) Kui liikmesriik säilitab oma siseriiklikud õigusnormid, teatab ta sellest komisjonile ja teistele liikmesriikidele kuue kuu jooksul pärast käesoleva määrase vastuvõtmist.
- b) kui liikmesriik peab vajalikuks võtta vastu uued õigusaktid, annab ta komisjonile ja teistele liikmesriikidele teada kavandatavatest meetmetest ning põjhendab neid. Komisjon konsulterib liikmesriikidega alalises toiduainekomitees, kui ta peab seda vajalikuks või kui mõni liikmesriik seda nõuab.

Liikmesriigid võivad kõnealuseid kavandatavoid meetmeid võtta alles kolm kuud pärast nimetatud teadaandmist, kui komisjoni arvamus ei ole eitav.

Kui arvamus on eitav, algatab komisjon enne eelmises lõigus nimetatud tähtaaja lõppu ►M2 artikli 8 lõikes 2 ◀ ettenähtud menetluse, määramaks kindlaks, kas kavandatavoid meetmeid saab rakendada pärast asjakohaseid muudatusi.

Artikel 6

Igal aastal esitab komisjon alalisele toiduaineekomiteele aruande saasteaineid käsitlevate ühenduse õigusaktide üldise arengu kohta.

Artikel 7

Neli aastat pärast käesoleva määrase jõustumist esitab komisjon nõukogule saadud kogemuste kohta aruande, lisades sellele vajaduse korral asjakohased ettepanekud.

▼M1*Artikel 8*

1. Komisjoni abistab määrase (EÜ) nr 178/2002⁽¹⁾ artikli 58 kohaselt moodustatud alaline toiduahela ja loomatervishoiu komitee, edaspidi "komitee".
2. Kui viidatakse käesolevale artiklile, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ⁽²⁾ artikleid 5 ja 7, võttes arvesse selle artikli 8 sätteid. Otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõikes 6 sätestatud tähtajaks kehtestatakse kolm kuud.

▼M2

3. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse nõukogu otsuse 1999/468/EÜ⁽³⁾ artikli 5a lõikeid 1 kuni 4 ja artiklit 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.
4. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikeid 1, 2, 4 ja 6 ning artiklit 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

▼B*Artikel 9*

Käesolev määrus jõustub 1. märtsil 1993.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

⁽¹⁾ EÜT L 31, 1.2.2002, lk 1.

⁽²⁾ Nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsus 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused (EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.).

⁽³⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.